

Άγιε Βαλεντίνε, χρόνια πολλά και πάντα μεθυσμένος από έρωτα να είσαι γιατί είναι φυσιολογικό υγιεινό και απολαυστικό λαμπρό συναίσθημα στην ζωή των ανθρώπων.

Ο έρωτας σημαδεύει με τα κοφτερά του βέλη τις καρδιές, γεννάει έλξη πόθο, σκίρτημα της καρδιάς, πρώτο καρδιοχτύπι πρώτο φιλή, η αγάπη, το πάθος, η σαρκική συνεύρεση δονούν και συνδέουν δυο ετερόφυλα ανθρώπινα όντα. Έτσι όρισε γι' αυτούς η φύση για να διαιωνίζεται το ειδώς τους σε εκάστη γενεά στην γη.

Ο έρωτας ανασταίνει αναζωογονεί τα συναισθήματα, γεμίζει τις ψυχές ενέργεια για ζωή υλιστική και πνευματική δημιουργία σε φυσιολογικούς και υγιή σωματικά και ψυχικά ανθρώπους. Όστε να νοιώθουν ολοκληρωμένοι και να αγαπούν, και να τους αγαπούν. Αλλά για να είναι ζωντανά και να λειτουργούν υγιεινά τα αισθήματα αυτά...πρέπει να αγαπάνε τον εαυτό τους, ώστε να αγαπάμε και τους άλλους. Δεν μπορούν να δίνουν αν δεν περνούν αγάπη, και αντίστροφος. Λένε ότι ο έρωτας είναι επιπόλαιος και άστατο συναίσθημα. Παράλληλα είναι η κινητήρια δύναμη των συναισθημάτων που γεννάνε αγάπη μεταξύ δυο ετερόφυλων νέων ανθρώπων, αλλά και εφήβων βέβαια. Μα ακόμα και ηλικιωμένων, έστω από ανάγκη στοργής, η συντροφικότητας ερωτεύονται....

Η αγάπη όλα τα μπορεί, όλα τα ομορφαίνει και μεταβάλλει τα πάντα χαρούμενα και φωτεινά, σμιλεύει την ψυχή απαλαίνει κάθε πόνο και κάνει την ζωή υποφερτή, η αληθινή αγάπη δεν πεθαίνει, και αν την σφραγίσουν με βουλοκέρι αυτή ζει. Ο έρωτας από τη φύση του δεν κρατάει εφόρου ζωής μεταξύ δυο ανθρώπων γιατί κουράζεται από τις υποχρέωσης της διαβίωσης και εξατμίζεται σαν αχνός, εκτός και τύχη αμοιβαίων συναισθημάτων. Μα και αν φεύγει αφήνει πίσω πόνο, και κάτι δυνατό και διαχρονικό. Τι, είναι αυτό; Μα η αθάνατη λέξη που λέγετε ΑΓΑΠΗ, και είναι σταθερή και μακρόχρονη, αν ξέρουν οι δυο καρδιες να την αναζωογονούν στην πάροδο του

χρόνου με δοκιμασίες. Η αγάπη ενός νέου ζευγαριού γεννάει άλλες αγάπες, φέρνει τα παιδιά, τα εγγόνια τα έργα τέχνης. Ένα ποθητό ταξίδι στην γενέτειρα: η αγάπη έχει εντός της των έρωτα, σαρκικό, πνευματικό, μεταφυσικό, όλα αυτά τα συναισθήματα είναι συνυφασμένα με ρόδα και αγκάθια, με πόνο και κλάμα, με χαρά και

“Έρωτας ανίκατε μάχαν” και Άγιος Βαλεντίνος

γέλια, με θρίαμβο και όλεθρο.

Η φύση που δημιουργήσε τα έμψυχα και άψυχα όντα στον πλανήτη γη μερίμνησε για όλα που χρειάζονται να επιβιώνουν και ν' αναπαράγονται. Στον άνθρωπο έκανε εξαίρεση και τον προίκισε με όλα τα γήινα για να την συναγωνίζεται και να προσπαθεί να την αντικαταστήσει με μηχανήματα βιάζοντας της ασύστολα νυχθημερόν να την αδρανοποιήσει, για ευγνωμοσύνη του!.

Μα πάω πίσω στον ταλαίπωρο Άγιο Βαλεντίνο και φέτος που είναι ληγμένος σε χάρτινες κούφιες κόκκινες καρδιές τις άνοδος και υλιστικής υπέρ κατανόησης, και τις κοινότυπες ευχές, που εκφράζονται από σφιγμένα χείλη, όχι από τις καρδιές και τις πτυχές των ψυχών αλλά της διπλωματίας και της διπροσωπίας και ρομπότ-ποίησης, και μεταλλαγής του κλώνο-ποιημένου ανθρώπου από τον άνθρωπο, με την επιστημονική πρόοδο του

και την φυσική καταστροφή φέρνοντας στην στείριότητα συναισθημάτων του μεσαίωνα, όπου συμβάλει και η περιβαλλοντική μόλυνση του οικοσυστήματος για την ολοκληρωτική καταστροφή του όμορφου πλανήτη γη.

Και ξεχάσανε οι άνθρωποι να αγαπούν και να ερωτεύονται. Άρπαξαν την ευκαιρία οι επιχειρηματίες κατα-

πόθο και ερωτική ηδονή, χωρίς οράματα και ιδανικά γεμάτοι ενοχές, και ότι κάνουν δεν καταφέρνουν να ανοίξουν τις καρδιές των συνανθρώπων τους, και να αναστήσουν τον έρωτα που σκότωσε η τεχνολογία.

Μα εσύ Βαλεντίνε μέσα στα δώρα ζεις, αν εκλείψει η μόδα αυτή θα εκλείψει και εσύ γιατί με δώρα σε νεκρανασταίνουν μια φορά το χρόνο για εμπορικούς λόγους και μόνο. Καταλαβαίνω βέβαια την πικρία σου και την εξαντλημένη υπομονή σου από αυτά τα απάνθρωπα που σου κάνουν με καταναλωτικές πολυδάπανες μπίζνες. Τα πάντα ακμάζουν και παρακμάζουν για να σταματάει η κατρακύλα των ανθρώπων

προς την αυτό καταστροφή τους παράλληλα με της φύσης. Θα έρθει λοιπόν μια νύχτα που θα λαλήσει τρεις ο πετεινός και θα ξημερώσει μια άλλη λαμπρότερη μέρα, πλαισιωμένη με υγιή ζωή, με αλληλεγγύη με ελευθερία και παγκόσμια ειρήνη.

Σε συνάντησα όταν με στύλωνες κάθε φορά που λυγίζαν τα γόνατα μου από το βάρος του σταυρού στον Γολγοθά της ξενιτιάς μου που έσερνα στους ωμούς μου. Αχ έρωτα, σε συνάντησα σαν με συντρόφευες με συνόδευες, με αναζωογονούσες, και μου πρόσφερες το τίμιο και σπλαχνικό σου χέρι να στηριχτώ όταν οι πόνοι με έριχναν και καθήλωναν στο κρεβάτι του πόνου για μήνες. Σε συνάντησα όταν ήθελα να ανοίξω της ψυχής μου τις πτυχές και να κλάψω και με άκουγες και παρηγορούσες, Ερωτά αναντικατάστατε, Ερωτά ακατανίκητε, Ερωτά αστείρευτη πηγή αγάπης, έμπνευσης σε όλα τα στάδια της ζωής μου, σίγουρα και άλλων ανθρώπων. Τουλάχιστο ναυτών που σ' εντόπισαν εντός τους να συνεργάζεσαι εν ψυχή τε και σώματι παράλληλα με την καρδιά που ρέει αίμα στις αρτηρίες της και κτυπάει ανθρώπινα. Αλίμονο και τρεις αλίμονο στις καρδιές που δεν αγαπήσαν αληθινά, δεν πόνεσαν από σκίρτημα του πρώτου κάρδιο κτύπου, δεν ζήλεψαν, δεν δάκρυσαν, δεν έκλαψαν, δεν συχώρεσαν, δεν χάρηκαν, δεν γέλασαν.

«Έρωτας ανίκατε μάχαν», έρωτας ανίκατος, είτε η Αντιγόνη του αρχαίου τραγωδού Σοφοκλή, στον βασιλιά της Θήβας Κρέοντα που διάταξε να την θάψουν ζωντανή επειδή αγαπούσε τον δολοφονημένο από τον αδελφό τους... αδελφό της Πολυνίκη...

Αφιέρωμα στους Έλληνες και Ελληνίδες όπου γης που αγαπήσανε με καρδιά, ψυχή και σώμα, μα και σε όλους τους ανθρώπους της υφής που ερωτεύονται και αγαπούν τα πάντα στη ζωή.

